

Vorbij de berg".

Er zijn verschillende gedachten die te binnen schieten met betrekking tot dit concept. De eerste hiervan betreft de opeenvolging van gebeurtenissen die plaatsvonden terwijl onze voorouders 'van Egypte naar de berg Sinai woonden. Na op de 15e van de eerste maand (Aviv, ref. Numeri 33: 3) Egypte te hebben verlaten, arriveerden ze op de 15e dag van de tweede maand in de woestijn Sin (ref.Exodus 16: 1), waar ze rebelleerden tegen Mozes vanwege gebrek aan voedsel. Na het ontvangen van het mirakel van het manna en de verordening van de Sjabbat trokken zij verder en sloegen hun kamp op in Rafidim, waar zij opnieuw klaagden over deze tijd van watertekort en ook werden aangevallen door de Amalekieten (zie Exodus 17: 8). Zo'n korte tijd is verstreken, maar toch zoveel aanvallen, zowel van binnenuit als van buitenaf!

Teken voor ons?

Is dit een teken (voor ons) dat de vijand niet wil dat wij (ook) naar de 'berg van Torah' gaan? Er is geen sprake van een vertrekdatum van Rafidim, maar er wordt vermeld dat zij in de derde maand dezelfde dag in de woestijn van de Sinai aankwamen op dezelfde dag dat zij Egypte hadden verlaten, wat de 15e van de maand was. Hoewel er geen details worden gespecificeerd over waar ze hebben gekampeerd, lijkt het uit andere bronnen dat ze in de buurt van de "Berg van Elohim" waren.

Onmiddellijk na hun aankomst riep YHVH Mozes om naar de berg te komen, zodat Hij een boodschap kon overbrengen aan Zijn volk. Merk op dat dit plaatsvond voordat Hij op de berg afdaalde in de grote vertoning van vuur, aardbeving en geluiden. Deze inleidende boodschap, die vanuit het perspectief van YHVH nooit is veranderd, was een identieke boodschap (naast het feit dat hij hen al Israël, Zijn eerstgeboren volk, had genoemd terwijl ze nog in Egypte waren (Ref Exodus 4:22).

"En Mozes ging op naar Elohim en YHVH riep hem van de berg en zei: 'Zo zult u tegen het huis van Jakob zeggen, en de kinderen van Israël vertellen:' U hebt gezien wat ik de Egyptenaren heb aangedaan, en hoe Ik heb je op arendsvleugels gedragen en je bij Mij gebracht. Nu dan, als u inderdaad Mijn stem gehoorzaamt en Mijn verbond bewaart, dan zult u een bijzondere schat voor Mij zijn boven alle mensen; want de hele aarde is van Mij. En u zult voor Mij een koninkrijk van priesters en een heilige natie zijn. Dit zijn de woorden die u tot de kinderen van Israël zult spreken."

Dus Mozes kwam en riep de oudsten van het volk, en legde hun al deze woorden voor die YHVH hem beval.

Toen antwoordde het hele volk samen en zei: "Alles wat YHVH heeft gezegd, zullen we doen."

Dus bracht Mozes de woorden van het volk terug naar YHVH "(Exodus 19: 3-8 benadrukt). YHVH zei vervolgens tegen Mozes dat hij het volk moest heiligen, want in drie dagen (wat de 18e van de derde maand zou zijn geweest) zou hij op de berg afdalen. In gehoorzaamheid vormden ze alles waar ze mee werden belast, hun kleren wassen en zichzelf voorbereiden.

Toch lijkt het erop dat ze niet echt klaar waren om te ervaren wat er zou gaan gebeuren. Nadat ze aan goden of afgoden van een of andere soort zijn gewend, is het geen wonder dat ze bang werden voor de geluiden en bezienswaardigheden die de Elohim van Israël uit de onzienlijke wereld brachten tot een realiteit waar ze zich niet eens mee konden identificeren.

Merk op dat hun antwoord op YHVH's eerste boodschap "we zullen doen" veranderde na het ervaren van de ontzagwekkende Aanwezigheid en "het zien van de stemmen" (volgens het Hebreeuws) van de Almachtige.

Nu voegden zij "nish'ma - we zullen horen / gehoorzamen" toe - maar op voorwaarde dat alleen Mozes hen zou toespreken (zie Exodus 20:19). Het is gemakkelijk om te zeggen "we zullen doen", maar dat betekent niet noodzakelijk dat het belang van gehoorzaamheid wordt erkend, omdat "doen" ook kan blijken "doe het op mijn manier".

Deze geestelijke vorm is in grote lijnen typerend voor religieuze systemen in het algemeen, zoals we kiezen, kiezen, veranderen en uiteindelijk onze eigen regels en voorschriften vormen, die we willen volgen.

Dus worden de instructies en geboden van YHVH snel terzijde geschoven, vooral als we er niet in slagen om eraan te voldoen. I

In de hele geschiedenis van Israël is dit het geval geweest en is dat nog steeds zo. De belangrijkste reden voor falen wordt alleen gerealiseerd wanneer we de geboden van Elohim erkennen en erkennen. Het is door en door de geboden dat we tot de kennis van de zonde komen, welke de kracht is die werkt in ons hart waardoor we rebelleren (zie Romeinen 3:20).

Elohim, natuurlijk, dacht er geen moment aan dat deze volksmenigte-in-een-volk in staat was om enige van Zijn geboden te doen, te horen of zelfs te houden, zoals Hij wist wat in hun onbesneden harten was.

Dit wordt bewezen als er een vergelijking wordt gemaakt tussen de verordening van het Pascha, vlak voordat hun reis begint, en de toespraak van Mozes tegen het einde van de reis. Laten we die twee naast elkaar leggen. "... Het [houden van het Pascha] zal als een teken voor u zijn op uw hand [dat is, het "doen" en als een gedenkteken tussen uw ogen [de gedachten en motieven], dat de wet van YHVH in uw mond mag zijn [spraak ] "(Exodus 13: 9).

Echter, in Deuteronomium 5:29 aan het eind van de 40 jaar durende reis, zegt YHVH dit: " Oh , dat ze zo'n hart in zich hadden dat ze me zouden vrezen en altijd al mijn geboden zouden houden. "YHVH maakte duidelijk een opmerking over de hartsgesteldheid. Later voegt Mozes eraan toe: "Toch heeft YHVH je tot op de dag van vandaag nog geen hart gegeven om waar te nemen en ogen om te zien en oren om te horen" (Deuteronomium 29: 4).

Dit zijn slechts enkele van de voorbeelden waarin de ware staat van het hart en zijn motieven tijdens de wildernisreis werden blootgelegd.

Het lijkt erop dat zodra onze voorvaderen YHVH's instructies hoorden hun reactie was om hun eigen neigingen te volgen, niet gehoorzaam aan of vertrouwend op Zijn woord.(1) Laten we teruggaan naar de berg en zien of het doorlopen van de gebeurtenissen ons zal helpen begrijpen wat de bedoelingen van YHWH toen waren en nog steeds – en van toepassing op ons zijn vandaag, zodat we verder kunnen gaan dan de berg Sinaï en onze ware identiteit met ons mee kunnen nemen als zijn instructies voor een koninkrijk van priesters en een heilige natie.

(wordt vervolgd)

<https://etzbneyosef.blogspot.com/2019/02/beyond-mountain.html>